

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 28 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1991	ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 104

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΥΠΟΥΡΓΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

ΥΠΟΥΡΓΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ & ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

Αριθ. 804/90 (1)

Τροποποίηση άρθρου 11 του Κώδικα Τροφίμων σε εναρμόνιση προς την Οδηγία 89/395/ΕΟΚ.

ΓΕΝΙΚΟ ΧΗΜΕΙΟ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΑΝΩΤΑΤΟ ΧΗΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
(Συνεδρίαση 23.10.90)

Έχοντας υπόψη:

1. Το έγγραφο του Γενικού Χημείου του Κράτους αρ. 301354/3694δις/89.

2. Τις διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 1 και 3 του Ν. 1338/1983 «εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου» (ΦΕΚ 34/τ.Α'/17.3.1983) όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 6 του Ν. 1440/1984 «συμμετοχή της Ελλάδος στο κεφάλαιο στα αποθεματικά και στις προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, στο κεφάλαιο της Ευρωπαϊκής Κοινότητος Άνθρακος και Χάλυβος και του Οργανισμού Εφοδιασμού «ΕΥΡΑΤΟΜ» (ΦΕΚ 70/τ. Α'/21.5.1984) και το άρθρο 65 του Ν. 189/90 (ΦΕΚ 101/τ. Α/1990).

3. Το εδάφιο δ της παρ. 8 του άρθρου 6 του Νόμου 4328/1929 «περί συστάσεως του Γενικού Χημείου του Κράτους, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με τον ΑΝ 754/1937 (αρ. 3 παρ. 2 και 3) ΦΕΚ 24/τ. Α'/1937.

4. Το άρθρο 4 του Διατάγματος της 31ης Οχτωβρίου 1929 «περί κανονισμού της λειτουργίας και των εργασιών του Ανωτάτου Χημικού Συμβουλίου (ΦΕΚ 391/Τ. Α'/31.10.1929).

5. Το Νόμο 115/1975 «περί τροποποιήσεως διατάξεων τινών του Ν. 4328/1929 (ΦΕΚ 172/Τ. Α'/20.8.1975).

6. Την απόφαση των Υπουργών Προεδρίας και Οικονομικών για αναμόρφωση συλλογικών οργάνων Γνωμοδοτικής και Αποφασιστικής αρμοδιότητας του Υπουργείου Οικονομικών αρ. Ο.208/181, ΦΕΚ 214/τ. Β'/82.

7. Την Υ. 1140/90 κοινή απόφαση Πρωθυπουργού και Υπουργού Οικονομικών περί καθορισμού αρμοδιοτήτων.

8. Την αριθμ. Υ. 1250/15.1.91 απόφαση του Πρωθυπουργού «Συμπλήρωση της Υ. 1201/5.10.90 απόφασης του Πρωθυπουργού 10/ΤΒ/91, αποφασίζουμε:

Εγκρίνουμε την τροποποίηση του άρθρου 11 του Κώδικα Τροφίμων σε συμμόρφωση προς την Οδηγία 89/395/ΕΟΚ L. 186/30.6.89 ως εξής:

1) Στην παράγραφο 1 το εδ. α αντικαθίσταται ως ακολούθως:

α. Το άρθρο αυτό αφορά στην επισήμανση παρουσίαση και διαφήμιση των τροφίμων που προορίζονται να διατεθούν ως έχουν στον τελικό καταναλωτή.

Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται επίσης και στα τρόφιμα που προορίζονται να παραδοθούν σε εστιατόρια, νοσοκομεία κυλικεία και άλλες παρόμοιες μονάδες ομαδικής εστίασης που θα καλούνται στο εξής «μονάδες ομαδικής εστίασης».

2) Στην παράγραφο 1 εδ. β, υπεδ. ιι ο όρος «στον τελικό καταναλωτή» αντικαθίσταται από τους όρους «στον τελικό καταναλωτή και στις μονάδες ομαδικής εστίασης».

3) Στην παράγραφο 2, εδ. α το υπεδ. ιι αντικαθίσταται ως ακολούθως:

ιι) Να αποδίδουν στο τρόφιμο ιδιότητες πρόληψης, Αγωγής ή θεραπείας ασθενειών ή να τις υπονοούν, με την επιφύλαξη των των ειδικών διατάξεων που εφαρμόζονται για τα φυσικά μεταλλικά νερά και τα τρόφιμα που προορίζονται για ειδική διατροφή.

4) Στην παράγραφο 3 εδ. α το υπεδ. IV αντικαθίσταται ως ακολούθως:

IV Η χρονολογία ελάχιστης δραστηριότητας και στην περίπτωση τροφίμων που είναι ευαλοίωτα από μικροβιολογική άποψη, η τελική χρονολογία ανάλωσης.

5) Στην παράγραφο 4 εδ. α ο όρος «στον τελικό καταναλωτή» αντικαθίσταται από τους όρους «στον τελικό καταναλωτή και στις μονάδες ομαδικής εστίασης».

6) Στην παράγραφο 4, το εδ. γ συμπληρώνεται ως ακολούθως:

Σε όλα τα τρόφιμα που έχουν υποστεί επεξεργασία με ιονίζουσα ακτινοβολία, αν και εφόσον αυτή επιτρέπεται πρέπει να αναγράφεται η φράση «επεξεργασμένο με ιονίζουσα ακτινοβολία» ή «ακτινοβολημένο».

7) Στην παράγραφο 7, το εδ. δ αντικαθίσταται ως ακολούθως:

δ. Όταν στερεό τρόφιμο διατίθεται εμβαπτισμένο μέσα σε υγρό κάλυψης,στην επισήμανση αναγράφεται και το καθαρό βάρος του στραγγισμένου τροφίμου. Υγρό κάλυψης, κατά την έννοια της παραγράφου αυτής, είναι καθένα από τα κατωτέρω προϊόντα ενδεχομένως σε μίγμα μεταξύ τους ή και σε καταψυγμένη ή υπερκαταψυγμένη κατάσταση, εφόσον το υγρό δεν αποτελεί παρά απλή προσθήκη σε σχέση με τα βασικά στοιχεία του παρασκευάσματος αυτού και δεν αποτελεί, συνεπώς αποφασιστικό στοιχείο για την αγορά του: νερό, υδατικά διαλύματα αλάτων άλμη υδατικά διαλύματα βρώσιμων οξέων, ξύδι υδατικά διαλύματα σακχάρων, υδατικά διαλύματα άλλων γλυκαντικών ουσιών ή υλών, χυμοί φρούτων ή λαχανικών στην περίπτωση φρούτων ή λαχανικών.

8) Στην παράγραφο 8, εδ. β, η τελευταία φράση αντικαθίσταται ως ακολούθως:

Για μερικά ευαλλοίωτα από μικροβιολογική άποψη τρόφιμα, τα οποία για το λόγο αυτό ενδέχεται ύστερα από σύντομο χρονικό διάστημα να αποτελέσουν άμεσο κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία, η χρονολογία ελάχιστης διατηρησιμότητας αντικαθίσταται από την ημερομηνία μέχρι την οποία επιτρέπεται η ανάλωση. Στις περιπτώσεις αυτές πρέπει να αναγράφεται η φράση «ανάλωση μέχρι ......». ακολουθούμενη από περιγραφή των συνθηκών διατήρησης οι οποίες πρέπει να τηρηθούν.

9. Στην παράγραφο 8, το εδ. (ε), αντικαθίσταται ως ακολούθως:

ε. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των σχετικών με άλλες ενδείξεις χρονολογίας, η ένδειξη χρονολογίας ελάχιστης διατηρησιμότητας δεν απαιτείται για τα ακόλουθα προϊόντα:

ι) Νωπά φρούτα και λαχανικά, στα οποία περιλαμβάνονται και οι πατάτες, τα οποία δεν έχουν αποφλοιωθεί, κοπεί ή υποστεί άλλες παρόμοιες επεξεργασίες.

Η παρέκκλιση αυτή δεν εφαρμόζεται στους βλαστάνοντες σπόρους και στα παρόμοια προϊόντα όπως τα φρούτα ψυχανθών.

ιι) Κρασιά, ηδύποτα από ζύμωση (VINS DE LIQUEURS), αφρώδη κρασιά, αρωματισμένα κρασιά και παρόμοια προϊόντα που προέρχονται από διάφορα φρούτα εκτός από σταφύλι, καθώς και για τα ποτά των κωδικών Συνδυασμένης Ονοματολογίας (Σ.Ο.) 22060091, 22060093 και 22060099 που παράγονται από σταφύλι ή γλεύκος σταφυλιού.

ιιι) Ποτά με περιεκτικότητα σε αλκοόλη κατ' όγκο 10% και πάνω.

ιν) Μη αλκοολούχα αναψυκτικά, χυμοί φρούτων, νέκταρ φρούτων και τα αλκοολούχα ποτά που είναι συσκευασμένα σε περιέκτες χωρητικότητας άνω των 5 λίτρων και τα οποία πρόκειται να διατεθούν σε μονάδες ομαδικής εστίασης.

ν) Προϊόντα αρτοποιΐας και ζαχαροπλαστικής που από τη φύση τους καταναλώνονται, συνήθως, μέσα σε εικοσιτέσσερις ώρες από την παρασκευή τους.

Ι) Ξύδια.

ΙΙ) Μαγειρικό αλάτι, εξαιρουμένου του αλατιού στο οποίο έχει προστεθεί ιωδιούχο κάλι είτε πρόκειται για καθαρισμένο αλάτι (άρθρο 38 παράγραφος 3γ) είτε για ιωδιούχο αλάτι (άρθρο 38 παράγραφος 6).

ΙΙΙ) Σάκχαρα σε στερεή μορφή.

ΙΧ) Σακχαρώδη προϊόντα που αποτελούνται σχεδόν αποκλειστικά απο αρωματισμένα ή και χρωματισμένα σάκχαρα.

Χ) Τσίχλες και παρόμοια για μάσηση προϊόντα.

ΧΙ) Παγωτά που προσφέρονται σε ατομικές συσκευασίες.

10) Η παράγραφος 10 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

10.α. Στα προσυσκευασμένα τρόφιμα, οι ενδείξεις που προβλέπονται στα εδάφια α και γ της παραγράφου 3 αναγράφονται πάνω στην προσυσκευασία ή σε ετικέττα συνδεδεμένη με αυτή.

β. Κατά παρέκκλιση των διατάξεων του εδαφίου α και με την επιφύλαξη των διατάξεων σχετικά με τις ονομαστικές ποσότητες, όταν τα προσυσκευασμένα τρόφιμα:

-προορίζονται για τον τελικό καταναλωτή, αλλά βρίσκονται σε στάδιο εμπορίας που προηγείται της πώλησης στον τελικό καταναλωτή και όταν το στάδιο αυτό δεν είναι η πώληση σε μονάδα ομαδικής εστίασης.

-προορίζονται να παραδοθούν στις μονάδες ομαδικής εστίασης προκειμένου να παρασκευαστούν, να μεταποιηθούν, να τεμαχιστούν ή να πωληθούν.

Οι ενδείξεις που προβλέπονται στα εδάφια α και γ της παραγράφου 3, μπορούν να αναγράφονται μόνο στα σχετικά με τα τρόφιμα αυτά εμπορικά έγγραφα, εφόσον εξασφαλιστεί ότι τα έγγραφα αυτά, που θα περιλαμβάνουν όλες τις αναγραφόμενες στην ετικέττα ενδείξεις, είτε θα συνοδεύουν τα τρόφιμα στα οποία αναφέρονται, είτε θα αποστέλλονται ταυτόχρονα ή πριν από την παράδοσή τους.

γ. Στις περιπτώσεις που ορίζονται στο προηγούμενο εδάφιο οι ενδείξεις οι σχετικές με την ονομασία πώλησης, τη χρονολογία ελάχιστης διατηρησιμότητας ή την τελική ημερομηνία ανάλωσης για τα ευαλοίωτα από μικροβιολογική άποψη τρόφιμα, το όνομα ή η εμπορική επωνυμία και η διεύθυνση του παρασκευαστή ή του συσκευαστή ή ενός πωλητή εγκατεστημένου σε κράτος μέλος της Ε.Ο.Κ., πρέπει να αναγράφονται επίσης και στην εξωτερική συσκευασία μέσα στην οποία προσφέρονται τα τρόφιμα στο εμπόριο.

δ. Οι ενδείξεις των εδαφίων α και γ της παραγράφου 3 πρέπει να είναι κατανοητές, γραμμένες σε εμφανές μέρος, ευδιάκριτες, ευανάγνωστες και ανεξίτηλες. Δεν πρέπει με κανένα τρόπο να καλύπτονται, να κρύβονται ή να διαχωρίζονται από άλλες ανδείξεις ή εικόνες.

ε.ι) Οι ενδείξεις οι σχετικές με την ονομασία πώλησης, την καθαρή ποσότητα, τη χρονολογία ελάχιστης διατηρησιμότητας ή χρονολογία ανάλωσης και τον αλκοολικό τίτλο για τα ποτά με περιεκτικότητα σε αιθυλική αλκοόλη μεγαλύτερη από 1,2% κατ' όγκο πρέπει να βρίσκονται στο ίδιο οπτικό πεδίο.

ιι) Για τις επαναχρησιμοποιήσιμες γυάλινες φιάλες στις οποίες οι ενδείξεις, που αναφέρονται στο προηγούμενο υπεδάφιο (ι), είναι γραμμένες ανεξίτηλα πάνω στο γυαλί, η υποχρέωση αυτή εφαρμόζεται μετά τις 14.6.1999.

στ. Στην περίπτωση των επαναχρησιμοποιήσιμων γυάλινων φιαλών που φέρουν ανεξίτηλες ενδείξεις και οι οποίες φιάλες λόγω του γεγονότος αυτού δεν φέρουν ετικέττα, δακτύλιο, ή περιλαίμιο, καθώς και των συσκευασιών περιεκτών των οποίων η μέγιστη πλευρά έχει επιφάνεια μικρότερη από 10 CM2, πρέπει να αναγράφονται μόνο οι ενδείξεις οι σχετικές με την ονομασία πώλησης, την καθαρή ποσότητα και την χρονολογία ελάχιστης διατηρησιμότητας ή την χρονολογία ανάλωσης στην περίπτωση των ευαλοίωτων τροφίμων.

Το υπεδάφιο ι του εδαφίου ε δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση αυτή.

11) Στο υπεδάφιο ιι του εδαφίου ζ της παραγράφου 5, ο όρος «υγρόν επικάλυψης» τροποποιείται σε «υγρόν κάλυψης».

12) Ο τίτλος του άρθρου 11 γίνεται. Επισήμανση Παρουσίαση Τροφίμων

13) Μετά το Παράρτημα 2 οι φράσεις που αφορούν την ισχύ της αποφ. ΑΧΣΣ (2206/85) και τις παρεκκλίσεις της διαγράφονται.

Η ισχύς της παρούσας αρχίζει από 20 Ιουνίου 1992.

Εν τούτοις προϊόντα που έχουν επισημανθεί σύμφωνα με την παρούσα μπορούν να διατίθενται στο εμπόριο από την ημερομηνία δημοσιεύσής της.

Ο Πρόεδρος — Ο Γραμματέας χ.α.α
Κ. ΣΑΝΔΡΗΣ — ΕΥΘ. ΖΟΥΓΡΟΥ

Τα Μέλη: Π. Τσουκάτος, Κ. Γκέγκιου, Γ. Σούντρης, Δ. Ταραντίλης, Π. Σίσκος, Στ. Χατζηγιανναχός, Π. Κώττης.

Εγκρίνουμε την παραπάνω απόφαση του Ανωτάτου Χημικού Συμβουλίου καθώς και τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 12 Φεβρουαρίου 1991

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΑΝΑΠΛ. ΕΘΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ — ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Ε. Ν. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ — **Π. ΔΕΛΗΜΗΤΣΟΣ**

ΕΜΠΟΡΙΟΥ
ΑΘ. ΞΑΡΧΑΣ

Αριθ. 815/90 (2)

Τροποποίηση των άρθρων 2 και 29 του Κώδικα Τροφίμων σε εναρμόνιση προς την Οδηγία 89/107/ΕΟΚ.

ΓΕΝΙΚΟ ΧΗΜΕΙΟ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΑΝΩΤΑΤΟ ΧΗΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

(Συνεδρίαση 8.10.90)

Έχοντας υπόψη:

1. Το έγγραφο του Γενικού Χημείου του Κράτους αρ. οιχ. 3014533/3968/89.

2 Τις διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 1 και 3 του Ν. 1338/1983 «εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου» (ΦΕΚ 34/τ.Α'/17.3.1983) όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 6 του Ν. 1440/1984 «συμμετοχή της Ελλάδος στο κεφάλαιο, στα αποθεματικά και στις προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, στο κεφάλαιο της Ευρωπαϊκής Κοινότητος 'Άνθρακος και Χάλυβος και του Οργανισμού Εφοδιασμού ΕΥΡΑΤΟΜ» (ΦΕΚ 70/τ.Α'/21.5.1984) και το άρθρο 65 του Ν. 1892/90 (ΦΕΚ 101/τ.Α'/90).

3. Το εδάφιο δ της παρ. 8 του άρθρου 6 του Νόμου 4328/1929 «περί συστάσεως του Γενικού Χημείου του Κράτους, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με τον Α.Ν. 754/1937 (άρ. 3 παρ. 2 και 3) (ΦΕΚ 247/ΤΑ/1937).

4. Το άρθρο 4 του Διατάγματος της 31ης Οκτωβρίου 1929 «περί κανονισμού της λειτουργίας και των εργασιών του Ανωτάτου Χημικού Συμβουλίου (ΦΕΚ 391/τ.Α'/31.10.1929).

5. Το Νόμο 115/1975 περί τροποποιήσεως διατάξεων τινων του Ν. 4328/1929 (ΦΕΚ 172/τ.Α'/20.8.1975).

5. Την απόφαση των Υπουργών Προεδρίας και Οικονομικών για

αναμόρφωση συλλογικών οργάνων Γνωμοδοτικής και Αποφασιστικής αρμοδιότητας του Υπουργείου Οικονομικών αρ. 0/208/181, ΦΕΚ 214/τ.Β'/82.

7. Την Υ.1140/90 κοινή απόφαση Πρωθυπουργού και Υπουργού Οικονομικών περί καθορισμού αρμοδιοτήτων.

8. Την υπ' αριθ. Υ.1250/15.1.1990 απόφαση του Πρωθυπουργού «Συμπλήρωση της Υ.1201/5.10.1990 απόφασης του Πρωθυπουργού» (ΦΕΚ 10/τ.Β'/1991), αποφασίζουμε:

Εγκρίνουμε την τροποποίηση του Κ. Τροφίμων σε εναρμόνιση με την Οδηγία 89/107/ΕΟΚ, ως εξής:

Ι. Στο άρθρο 2 αντικατάσταση της παραγράφου 7.

7. Με τον όρο «Πρόσθετη ύλη Τροφίμων», «Πρόσθετο Τροφίμων» ή απλώς «Πρόσθετο», νοείται οποιαδήποτε ουσία, η οποία δεν καταναλώνεται συνήθως μόνη της ως τρόφιμο ούτε χρησιμοποιείται συνήθως ως χαρακτηριστικό συστατικό τροφίμων, είτε έχει θρεπτική αξία είτε όχι, και της οποίας η σκόπιμη προσθήκη στα τρόφιμα, για τεχνολογικούς σκοπούς, κατά την παραγωγή, μεταποίηση, παρασκευή, κατεργασία, συσκευασία, μεταφορά ή αποθήκευση, έχι ή θεωρείται λογικό να έχει ως αποτέλεσμα το να αποτελέσουν η ίδια ή τα παράγωγά της συστατικό στοιχείο των τροφίμων αυτών, άμεσα ή έμμεσα.

ΙΙ. Το άρθρο 2 συμπληρώνεται με παράγραφο 10, ως εξής:

10. Με τον όρο «Τεχνολογικά Βοηθήματα» νοούνται όλες οι ουσίες ή ύλες, οι οποίες δεν καταναλώνονται αυτές καθεαυτές ως συστατικά τροφίμων και χρησιμοποιούνται σκόπιμα κατά τη μεταποίηση των πρώτων υλών των τροφίμων ή των συστατικών τους για την επίτευξη ορισμένου τεχνολογικού σκοπού κατά την επεξεργασία ή τη μεταποίηση και οι οποίες μπορεί να έχουν ως αποτέλεσμα την ακούσια αλλά τεχνικά αναπόφευκτη παρουσία υπολειμμάτων ή παραγώγων τους στο τελικό προϊόν υπό την προϋπόθεση ότι τα υπολείμματα αυτά δεν αποτελούν κίνδυνο για την υγεία και δεν έχουν τεχνολογικές επιπτώσεις στο τελικό προϊόν.

ΙΙΙ. Αντικατάσταση του άρθρου 29.

Άρθρο 29

Διάκριση και Γενικοί Όροι Χρησιμοποίησης Πρόσθετων Υλών.

1. Ως «πρόσθετο τροφίμων» ή «πρόσθετη ύλη τροφίμων», ή απλώς «πρόσθετο» νοείται η ουσία που καθορίζεται στην παράγραφο 7 του άρθρου 2 του παρόντος Κώδικα.

2. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται στα πρόσθετα τροφίμων των κατηγοριών που αναφέρονται στο παράρτημα Ι, τα οποία χρησιμοποιούνται ή προορίζονται να χρησιμοποιηθούν ως συστατικά κατά την παραγωγή ή παρασκευή των τροφίμων και παραμένουν, ενδεχομένως τροποποιημένα στο τελικό προϊόν, και τα οποία στο εξής καλούνται «πρόσθετα τροφίμων».

3. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν εφαρμόζονται:

α. Στα τεχνολογικά βοηθήματα (παράγραφος 10, άρθρο 2 του Κώδικα).

β. Στις ουσίες που χρησιμοποιούνται για την προστασία των φυτών και των φυτικών προϊόντων σύμφωνα με τους κοινοτικούς, φυτοϋγειονομικούς κανόνες.

γ. Στις αρωματικές ύλες που χρησιμοποιούνται στα τρόφιμα και που αναφέρονται στο άρθρο 44 του Κώδικα.

δ. Στις ουσίες που προστίθενται στα τρόφιμα ως θρεπτικές ύλες (π.χ. βιταμίνες, ιχνοστοιχεία ή ανόργανα άλατα).

4.α. Για κάθε κατηγορία προσθέτων που αναφέρονται στο παράρτημα Ι και για τις οποίες έχουν καταρτιστεί κατάλογοι, μόνον οι ουσίες που περιλαμβάνονται στους καταλόγους αυτούς μπορούν να χρησιμοποιούνται ως πρόσθετα κατά την παραγωγή ή παρασκευή των τροφίμων, και μόνον υπό τους όρους που καθορίζονται εκεί.

β. Τα πρόσθετα τροφίμων κατατάσσονται σε μιά από τις κατηγορίες του παραρτήματος Ι ανάλογα με την κύρια λειτουργία που συνήθως συνδέεται με αυτά. Ωστόσο, η κατάταξη προσθέτου σε συγκεκριμένη κατηγορία δεν αποκλείει τη χρησιμοποίηση του προσθέτου αυτού και για άλλες λειτουργίες.

γ. Τα πρόσθετα τροφίμων κατατάσσονται σε κατάλογο με βάση τα γενικά κριτήρια που περιγράφονται στο παράρτημα ΙΙ.

5. Η χρησιμοποίηση και το ποσοστό προσθήκης προσθέτων σε κάθε είδος τροφίμου καθορίζονται στα αντίστοιχα άρθρα του Κώδικα που αφορούν τα διάφορα είδη τροφίμων, απαγορευμένης πάντως, ρητά, κάθε χρησιμοποίησης προσθέτων με σκοπό τη συγκάλυψη μειονεκτημάτων ή ακαταλληλότητας κάποιου τροφίμου ή που μπορεί με οποιονδήποτε τρόπο να δημιουργήσει παραπλανητική εντύπωση για τη σύστασή του.

6. Είναι δυνατόν να επιτραπεί αποκλειστικά και μόνο μετά από έγκριση του Α.Χ.Σ., διαφορετικά θεωρείται σαν πράξη επικίνδυνη για τη δημόσια υγεία και διώκεται σαν τέτοια:

α. Η προσθήκη σε τρόφιμο πρόσθετης ύλης που περιλαμβάνεται στο Κεφάλαιο αυτό, αλλά δεν αναφέρεται στα σχετικά με το τρόφιμο αυτό άρθρα του Κώδικα.

β. Η προσθήκη πρόσθετης ύλης σε ποσοστό μεγαλύτερο από αυτό που καθορίζεται στα σχετικά για κάθε τρόφιμο άρθρα του Κώδικα.

γ. Η χρήση άλλων πρόσθετων υλών, εκτός από τις περιλαμβανόμενες στο Κεφάλαιο αυτό, και μόνο για ύλες των κατηγοριών των άρθρων 33, 34 και 36. Στις περιπτώσεις αυτές μπορεί να ζητηθεί και γνωμοδότηση του Ε.Ο.Φ.

7. Η έγκριση του Α.Χ.Σ. για τις περιπτώσεις που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο 6 χορηγείται μετά από σχετική αίτηση στην οποία πρέπει απαραίτητα να παρέχονται τα ακόλουθα στοιχεία.

α. Περιγραφή της πρόσθετης ύλης, το χημικό και τυχόν εμπορικό όνομά της, η μέθοδος παρασκευής της, οι φυσικές και χημικές ιδιότητες, η σύνθεση και οι χαρακτηριστικές της αντιδράσεις.

β. Δήλωση του ποσοστού της ουσίας που θα προστεθεί στο τρόφιμο όπως και οδηγίες και υποδείξεις που αφορούν τη χρήση της.

γ. Όπου υπάρχει ανάγκη, μιά δοκιμασμένη μέθοδος ποσοτικού προσδιορισμού της ουσίας στο τρόφιμο.

δ. Δεδομένα από τα οποία να προκύπτει ότι η ουσία αυτή έχει το επιδιωκόμενο φυσικό ή τεχνικό αποτέλεσμα.

ε. Λεπτομερή δεδομένα από τα οποία να προκύπτει ότι η ουσία είναι ασφαλής σύμφωνα με τις προτεινόμενες συνθήκες χρήσης της.

στ. Δεδομένα από τα οποία να φαίνεται η ποσότητα της ουσίας που παραμένει μέσα στο τρόφιμο κατά τη βιομηχανική του παρασκευή.

ζ. Δείγματα της ουσίας, της συσκευασίας της και εάν υπάρχει ανάγκη και δείγμα του τροφίμου που περιέχει την ουσία.

8. Τα πρόσθετα τροφίμων που δεν προορίζονται για πώληση στον τελικό καταναλωτή μπορούν να διατίθενται στο εμπόριο μόνον εφόσον η συσκευασία τους ή οι περιέκτες τους φέρνουν τις ακόλουθες ενδείξεις που πρέπει να είναι ευδιάκριτες, ευανάγνωστες και ανεξίτηλες.

α. Όταν τα πρόσθετα τροφίμων πουλιούνται αυτούσια ή αναμιγμένα μεταξύ τους, την ονομασία κάθε προσθέτου, όπως προβλέπεται από τις ισχύουσες διατάξεις και τον αριθμό ΕΟΚ ή, όταν δεν υπάρχουν παρόμοιες διατάξεις, επαρκώς ακριβής περιγραφή του προϊόντος που να επιτρέπει τη διάκρισή του από άλλα με τα οποία μπορεί να γίνει σύγχυση, κατά φθίνουσα τάξη βάρους στο σύνολο.

Όταν στα πρόσθετα ενσωματώνονται άλλες ουσίες, ύλες ή συστατικά τροφίμων για να διευκολύνεται η αποθήκευση, η πώληση, η τυποποίηση, η διάλυση ή η αραίωση ενός ή περισσοτέρων προθέτων, το όνομα του προσθέτου σύμφωνα με όσα ορίζονται στην πρώτη περίπτωση, καθώς και η ένδειξη του κάθε συστατικού στοιχείου, κατά φθίνουσα τάξη βάρους στο σύνολο.

β. Την ένδειξη «κατάλληλο για τρόφιμα», ή «για τρόφιμα, περιορισμένη χρήση», ή πιό συγκεκριμένη ένδειξη για τη χρήση του στο τρόφιμο για το οποίο προορίζεται.

γ. Ενδεχομένως, οι ιδιαίτερες συνθήκες διατήρησης και χρήσης.

δ. Οδηγίες χρήσης, σε περίπτωση που η παράλειψή τους δεν επιτρέπει την ορθή χρησιμοποίηση του προσθέτου.

ε. Ένδειξη που να επιτρέπει την αναγνώριση της πατρίδας.

στ. το όνομα ή την εμπορική επωνυμία και τη διεύθυνση του κατασκευαστή ή του συσκευαστή ή ενός πωλητή εγκατεστημένου στην Κοινότητα.

ζ. Την εκατοστιαία αναλογία κάθε συστατικού στοιχείου, του οποίου η παρουσία στο τρόφιμο υπόκειται σε ποσοτικό περιορισμό ή επαρκή στοιχεία για τη σύνθεση του προϊόντος, ώστε ο αγοραστής να είναι σε θέση να συμμορφωθεί με τις διατάξεις που ισχύουν για το τρόφιμο αυτό.

Όταν ο ίδιος ποσοτικός περιορισμός εφαρμόζεται σε ομάδα συστατικών στοιχείων που χρησιμοποιούνται μεμονωμένα ή σε συνδυασμό, η εκατοστιαία αναλογία του συνδυασμού μπορεί να εκφράζεται με μία μόνο τιμή.

η. Την καθαρή ποσότητα.

θ. Τυχόν άλλες ενδείξεις που προβλέπονται από τις ειδικές διατάξεις για τα πρόσθετα:

Κατά παρέκκλιση οι ενδείξεις που προβλέπονται στα εδάφια (α) δεύτερη περίπτωση και εδ. (δ) έως (ζ) μπορούν να περιέχονται μόνο στα σχετικά εμπορικά έγγραφα που αφορούν την παρτίδα και που προσκομίζονται πριν ή κατα την παραλαβή εφόσον στις συσκευασίες ή στους πε-

ριέκτες του εν λόγω προϊόντος, αναγράφεται εμφανώς η ένδειξη: «για παρασκευή τροφίμων, όχι για λιανική πώληση».

9. Τα πρόσθετα τροφίμων που προορίζονται για πώληση στον τελικό καταναλωτή μπορούν να διατίθενται στο εμπόριο μόνον εφόσον η συσκευασία τους ή οι περιέκτες τους φέρουν τις ακόλουθες ενδείξεις, που πρέπει να είναι ευδιάκριτες, ευανάγνωστες και ανεξίτηλες.

α. Την ονομασία πώλησης του προϊόντος. Η ονομασία αυτή είναι εκείνη που καθορίζεται από τις διατάξεις που ισχύουν για το εν λόγω προϊόν και τον αριθμό ΕΟΚ ή όταν δεν υπάρχουν παρόμοιες διατάξεις, μια επαρκώς ακριβής περιγραφή του προϊόντος που να επιτρέπει τη διάκρισή του από άλλα με τα οποία μπορεί να γίνει σύγχυση.

β. Τα στοιχεία που απαιτούνται σύμφωνα με την παράγραφο 8 εδάφια α, β, γ, δ, ε, στ, και η.

γ. Την ημερομηνία ελάχιστης διατηρησιμότητας του προϊόντος.

δ. Τυχόν άλλες ενδείξεις που προβλέπονται από τις ειδικές διατάξεις για τα πρόσθετα.

10.α. Οι παράγραφοι 8 και 9 δεν θίγουν τις λεπτομερέστερες ή ευρύτερες νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις που αφορούν τα μέτρα και σταθμά ή την παρουσίαση, ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικίνδυνων ουσιών και παρασκευασμάτων ή τη μεταφορά των ουσιών αυτών.

β. Οι ενδείξεις που προβλέπονται στις παραγράφους 8 και 9 πρέπει να αναγράφονται και στην ελληνική γλώσσα.

11. Τα πρόσθετα τροφίμων, που ανήκουν στις κατηγορίες που αναφέρονται στο παράρτημα Ι διατίθενται στο εμπόριο μόνον εφόσον ανταποκρίνονται στις διατάξεις του παρόντος άρθρου και των παραρτημάτων του.

12. Σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων του άρθρου αυτού, το ΑΧΣ. αποφαίνεται για την επικινδυνότητα για τη δημόσια υγεία του τροφίμου στο οποίο έχει προστεθεί η πρόσθετη ύλη ή ουσία, ανάλογα με το είδος του τροφίμου, το είδος της πρόσθετης ύλης ή ουσίας και το ποσοστό προσθήκης αυτής.

13. Η κυκλοφορία προσθέτων που δεν είναι σύμφωνα με το παρόν άρθρο επιτρέπεται μέχρι τέλους 1991.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Κατηγορίες πρόσθετων τροφίμων

Χρωστικές
Συντηρητικά
Αντιοξειδωτικά
Γαλακτωματοποιητές
Γαλακτωματοποιητικά άλατα
Πυκνωτικά μέσα
Πηκτωματοποιητές
Σταθεροποιητές (1)
Ενισχυτικά γεύσης
Μέσα οξίνισης
Διορθωτικά, οξύτητας (2)
Αντισυσωματικά
Τροποποιημένα άμυλα
Γλυκαντικά
Διογκωτικές σκόνες
Αντιαφριστικά
Υλικά επικάλυψης (3)
Βελτιωτικά αλεύρων
Σκληρυντικά
Υγροσκοπικά μέσα
Συμπλοκοποιητές (4)
Ένζυμα (4) (5)
Ύλες που προσδίδουν όγκο
Προωστικά αέρια και αέρια συσκευασίας.

1) Εννοείται ότι στην κατηγορία αυτή περιλαμβάνεται και ο σταθεροποιητής αφρού.

2) Διευκρινίζεται ότι οι παράγοντες αυτοί μπορούν είτε να αυξάνουν, είτε να μειώνουν την οξύτητα.

3) Περιλαμβάνονται και τα πρόσθετα που διευκολύνουν την κατάποση.

4) Το γεγονός ότι οι όροι αυτοί περιλαμβάνονται στον παρόντα κατάλογο δεν προδικάζει ενδεχόμενη απόφαση όσον αφορά την αναφορά τους στην επισήμανση των τροφίμων που προορίζονται για τον τελικό καταναλωτή.

5) Πρόκειται μόνο για τα ένζυμα που χρησιμοποιούνται ως πρόσθετα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Γενικά κριτήρια για τη χρήση των προσθέτων τροφίμων.

1. Τα πρόσθετα τροφίμων μπορούν να γίνουν αποδεκτά μόνον εφόσον:

Μπορεί να αποδειχθεί η ύπαρξη επαρκούς τεχνολογικής ανάγκης και ο επιδιωκόμενος στόχος δεν μπορεί να επιτευχθεί με άλλα μέσα, εφαρμόσιμα από οικονομική και τεχνολογική άποψη.

Δεν παρουσιάζουν κανέναν κίνδυνο για την υγεία του καταναλωτή στα προτεινόμενα επίπεδα χρήσης, στο βαθμό που είναι δυνατό να εκτιμηθεί με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία.

Δεν εξαπατούν τον καταναλωτή.

2. Ένα πρόσθετο τροφίμων μπορεί να χρησιμοποιείται μόνον αν αποδεικνύεται ότι η προτεινόμενη χρήση του συνεπάγεται αποδείξιμα πλεονεκτήματα για τον καταναλωτή πρέπει δηλαδή να θεμελιώνεται αυτό που συνήθως αποκαλείται «ανάγκη». Η χρήση προσθέτων τροφίμων πρέπει να είναι συνάρτηση των σκοπών που καθορίζονται στα εδάφια α έως δ και μόνον εφόσον οι σκοποί αυτοί δεν είναι δυνατό να επιτευχθούν με άλλα μέσα πρακτικώς εφαρμόσιμα από οικονομική άποψη και δεν θέτουν σε κίνδυνο την υγεία του καταναλωτή:

α) διατήρηση της θρεπτικής ικανότητας του τροφίμου. Η σκόπιμη μείωση της θρεπτικής ικανότητας ενός τροφίμου, μπορεί να δικαιολογείται μόνον όταν το τρόφιμο δεν αποτελεί σημαντικό στοιχείο ενός κανονικού διαιτολογίου ή όταν το πρόσθετο είναι απαραίτητο για την παραγωγή τροφίμων που προορίζονται για ομάδες καταναλωτών με ειδικές διατροφικές ανάγκες.

β) Παροχή αναγκαίων συστατικών ή στοιχείων σε τρόφιμα που προορίζονται για ομάδες καταναλωτών με ειδικές διατροφικές ανάγκες.

γ) Αύξηση της ικανότητας διατήρησης ή της σταθερότητας ενός τροφίμου ή βελτίωση των οργανοληπτικών ιδιοτήτων του, με την προϋπόθεση ότι δεν αλλοιώνεται με τον τρόπο αυτό η φύση, η ουσία ή η ποιότητα του τροφίμου ώστε να εξαπατάται ο καταναλωτής.

δ) Υποβοήθηση της παραγωγής, μεταποίησης, παρασκευής, κατεργασίας, συσκευασίας, μεταφοράς ή αποθήκευσης του τροφίμου, με την προϋπόθεση ότι το πρόσθετο δεν χρησιμοποιείται για την απόκρυψη των αποτελεσμάτων της χρήσης ελαττωματικών πρώτων υλών ή ανεπιθύμητων διαδικασιών (συμπεριλαμβανομένων των ανθυγιεινών) κατά τη διάρκεια οποιασδήποτε από τις παραπάνω δραστηριότητες.

3. Για να προσδιοριστούν οι ενδεχόμενες βλαβερές επιπτώσεις προσθέτου ή των παραγώγων του, το πρόσθετο υποβάλλεται στις κατάλληλες δοκιμές και σε κατάλληλη τοξικολογική αξιολόγηση. Στην αξιολόγηση πρέπει να λαμβάνονται επίσης υπόψη, παραδείγματος χάριν τυχόν σωρευτικά, συνεργιστικά ή ενισχυτικά αποτελέσματα της χρήσης του καθώς και το φαινόμενο της δυσανεξίας του ανθρώπου έναντι ουσιών ξένων προς τον οργανισμό του.

4. Όλα τα πρόσθετα τροφίμων, πρέπει να παρακολουθούνται διαρκώς και όταν χρειάζεται, να επαναξιολογούνται υπό το φως των μεταβαλλόμενων συνθηκών χρήσης και των νέων επιστημονικών στοιχείων.

5. Τα πρόσθετα τροφίμων πρέπει πάντοτε να πληρούν τα εγκεχριμένα κριτήρια καθαρότητας.

6. Η έγκριση των προσθέτων τροφίμων πρέπει:

α) Να προσδιορίζει τα τρόφιμα στα οποία επιτρέπεται να προστίθενται τα συγκεκριμένα πρόσθετα και τους όρους υπό τους οποίους γίνεται η προσθήκη αυτή.

β) Να περιορίζεται στην ελάχιστη δόση που είναι απαραίτητη για την επίτευξη του επιθυμητού αποτελέσματος.

γ) Να λαμβάνει υπόψη την τυχόν αποδεκτή ημερήσια δόση ή ισοδύναμο υπολογισμό που έχει καθοριστεί για τα πρόσθετα τροφίμων και την πιθανή ημερήσια πρόσληψη του συγκεκριμένου προσθέτου, μέσω των τροφών, στο σύνολό τους. Όταν το πρόσθετο τροφίμων πρέπει να χρησι-

μοποιείται σε τρόφιμα που προορίζονται για ειδικές ομάδες καταναλωτών, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ποιά είναι ή δυνατή ημερήσια πρόσληψη του πρόσθετου από τους καταναλωτές αυτούς.

Ο Πρόεδρος — Ο Γραμματέας

ΚΩΝ. ΣΑΝΔΡΗΣ — ΧΑΡ. ΧΑΜΑΛΙΔΗΣ

Τα Μέλη

Π. Τσουχάτος, Κ. Γκέγκιου, Γ. Σούντρης, Δημ. Ταραντίλης, Π. Σίσκος, Στελ. Χατζηγιανναχός, Π. Κώττης.

Εγκρίνουμε την παραπάνω απόφαση του Ανωτάτου Χημ. Συμβουλίου καθώς και τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και ορίζουμε ότι θα αρχίσει η ισχύς της από την ημέρα πού θα δημοσιευθεί.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 12 Φεβρουαρίου 1991

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΑΝΑΠΛ. ΕΘΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
Ε. Ν. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Π. ΔΕΛΗΜΗΤΣΟΣ

ΕΜΠΟΡΙΟΥ
ΑΘ. ΞΑΡΧΑΣ

Αριθ. 14320 (3)

Διαβάθμιση και πλήρωση θέσεων διοικ. υπαλλήλων του Γραφείου Γεν. Γραμματέα του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Έχοντας υπόψη:

1) Τις διατάξεις του άρθρου 30 παρ. 9 του Ν. 1558/85 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα». 2) Την 88/85 (ΦΕΚ 142/85 Τεύχος Α') Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου για την Οργάνωση και λειτουργία Πολιτικών Γραφείων μελών της Κυβέρνησης και Υφυπουργών και 3) το 4/12.9.85 έγγραφο του Νομικού Γραφείου του Πρωθυπουργού με θέμα «Οδηγίες για τη διαβάθμιση και πλήρωση θέσεων προσωπικού γραφείων Γεν. Γραμματέων και καθορισμός ειδικότερων καθηκόντων τους», αποφασίζουμε:

Διαβαθμίζουμε τις θέσεις διοικητικών υπαλλήλων του Γραφείου του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, που έχουν συσταθεί με το Ν. 1558/85 άρθρο 30 παρ. 9 ως ακολούθως:

1 (μία) θέση με βαθμό Α'

2 (δύο) θέσεις με βαθμούς Δ' – Β'.

Στις πιο πάνω θέσεις θα αποσπώνται δημόσιοι υπάλληλοι ή υπάλληλοι Νομικών Προσώπων του δημοσίου Τομέα. Η απόσπαση γίνεται σε κενή ομοιόβαθμη θέση. Στις θέσεις αυτές μπορούν να τοποθετηθούν και υπάλληλοι από το Υπουργείο Δικαιοσύνης.

Σε περίπτωση απόσπασης υπαλλήλων από υπηρεσίες του δημοσίου ή από Νομικά πρόσωπα του δημοσίου Τομέα, όπου δεν ακολουθείται η διαβάθμιση των θέσεων των δημοσίων υπαλλήλων θα εφαρμόζεται ανάλογα η παρ. 7 του άρθρου 7 της αριθμ. 88/85 (ΦΕΚ 142/8.8.85 τεύχος Α') πράξης του Υπουργικού Συμβουλίου.

Το προσωπικό του Γραφείου του Γενικού Γραμματέα θα επικουρεί στο έργο του τον Γενικό Γραμματέα.

Ο υπάλληλος με Α' βαθμό θα εκτελεί χρέη προϊσταμένου και θα κατευθύνει και συντονίζει τις ενέργειες όλων όσων υπηρεσιών στο Γραφείο του Γενικού Γραμματέα με σκοπό την άρτια λειτουργία και αποδοτικότητα του Γραφείου.

Θα ασκεί όσα καθήκοντα του αναθέτει ο Γενικός Γραμματέας.

Οι λοιποί υπάλληλοι του Γραφείου του Γεν. Γραμματέα θα ασκούν τα καθήκοντα που θα τους αναθέτει ο προϊστάμενος ή απευθείας ο Γενικός Γραμματέας.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 11 Φεβρουαρίου 1991

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΑΡΧ/Α1/Φ7/48862/2354 (4)

Κήρυξη του λόφου Περιστεριάς και των γύρω λοφίσκων ως αρχαιολογικού χώρου.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τον Ν. 1558/85 (ΦΕΚ 17/τ.Α'/26.7.85) «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα».

2. Τις διατάξεις του Κ.Ν. 5351/1932 «περί Αρχαιοτήτων».

3. Την 5/1.11.90 Γνωμοδότηση του Τοπικού Συμβουλίου Μνημείων Νοτιοδυτικής Ελλάδας, αποφασίζουμε:

Για την αποτελεσματικότερη προστασία των αρχαιοτήτων της περιοχή κηρύσσομε ως αρχαιολογικό χώρο τον λόφο της Περιστεριάς, που αποτελεί μία από τις σημαντικότερες Μυκηναϊκές Ακροπόλεις της Μεσσηνίας, με λείψανα τεσσάρων θολωτών τάφων, οχυρωματικού περιβόλου και οικιστικά κατάλοιπα, καθώς και τους παρακείμενους λοφίσκους Κοκοράκου – Κλησούλι – Βιγλατούρι – Καράγενη, με τους οποίους αποτελεί μία πολιτιστική ενότητα.

Τα όρια της κήρυξης έχουν σημειωθεί με συνεχή έντονη γραμμή στον χάρτη ΓΥΣ κλίμακος 1:5.000 και καθορίζονται από τα σημεία Α, Β, Γ, Δ, Ε, Ζ, τα οποία αντιστοιχούν στις ακόλουθες συντεταγμένες, κάτω από τις οποίες σημειώνονται και τα σημεία αναγνώρισης των ορίων της κήρυξης στο έδαφος:

Χ	Ψ
Α–20565,00	+3315,00

Σημείο στην τομή του ποταμού Κυπαρισσήεντος με ρεματιά, δυτικά του λόφου Κοκοράκου.

Β–19730,00	+3195,00

Σημείο στην τομή του ποταμού Κυπαρισσήεντος με ανατολική ρεματιά του λόφου Κλησούλι.

Γ–19700,00	+2195,00

Σημείο στην τομή ρεματιάς νότια του λόφου Βιγλατούρι με προέκταση ρεματιάς ανατολικά του λόφου Βιγλατούρι.

Δ–20325,00	+2085,00

Σημείο στην τομή της ρεματιάς που έρχεται από το χωριό Μύρο, με τη ρεματιά νότια από το λόφο Κράγενη.

Ε–20550,00	+2410,00

Σημείο στην τομή ρεματιάς που έρχεται από το χωριό Μύρο, με Σπηλιόρεμα.

Ζ–20625,00	+3020,00

Σημείο στην τομή ρεματιάς του λόφου Κοκοράκου με παλιό μονοπάτι προς ποταμό Κυπαρισσήεντα, όπως φαίνεται στο χάρτη.

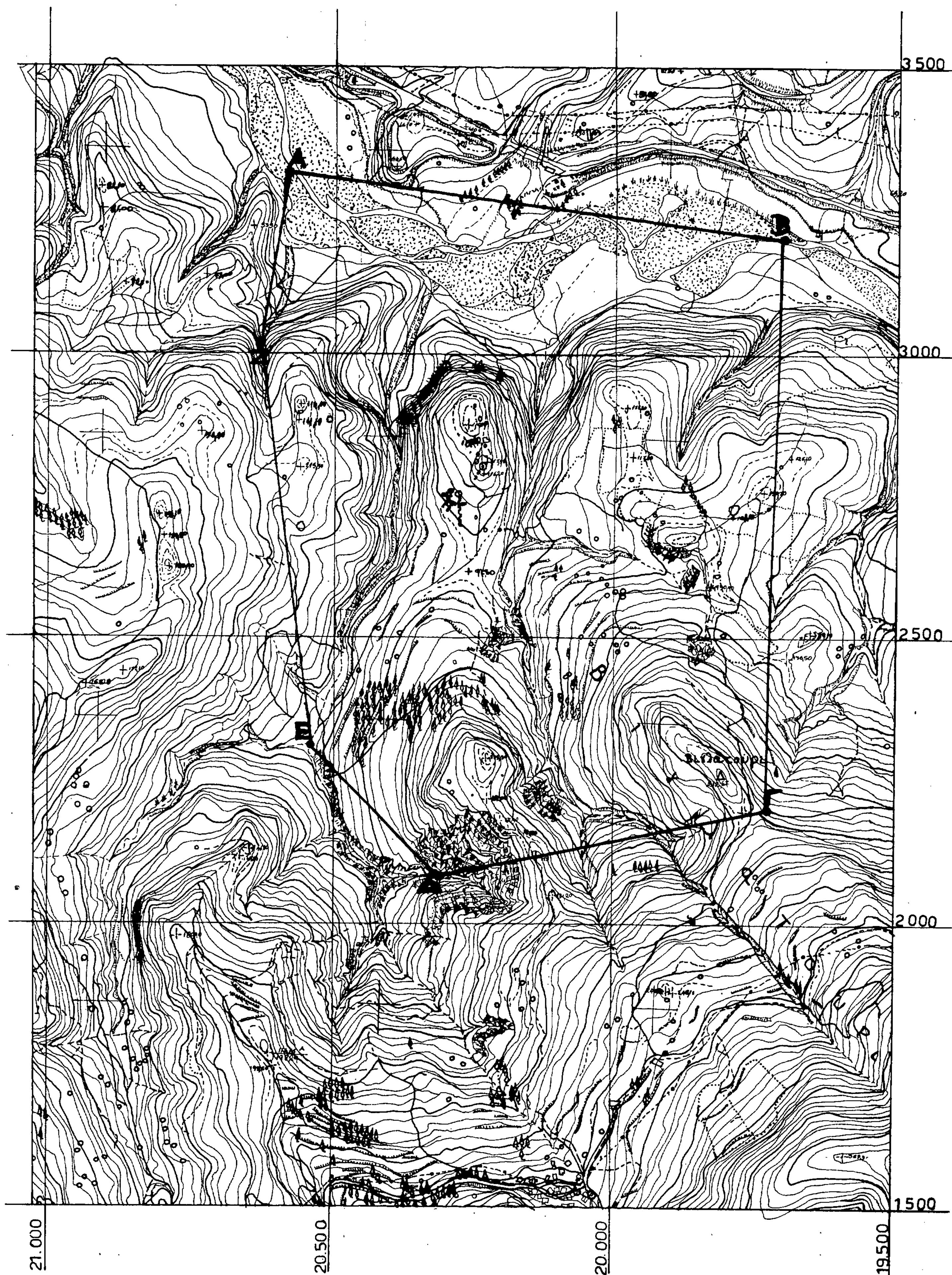
Οι παραπάνω συντεταγμένες αναφέρονται στο Κρατικό Δίκτυο Συντεταγμένων, στο φύλλο χάρτη Κάτω Φυγάλεια με Κ.Φ.Χ. φ=37°,15', λ=01°,45.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 7 Ιανουαρίου 1991

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΤΖΑΝΝΗΣ ΤΖΑΝΝΕΤΑΚΗΣ

Υπο κήρυξη αρχ|κός χώρος
Περιστεριάς 5' πέριξ λόφων

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΑΡΧ/Α1/Φ.21/4005/294 (5)

Χαρακτηρισμός νησίδας Ψαθονησίου Ίου ως αρχαιολογικού χώρου.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Το Ν. 1558/85 ΦΕΚ 137/τ.Α'/26.7.85.
2. Τις διατάξεις του Κ.Ν. 5351/1932 «περί Αρχαιοτήτων».
3. Την ομόφωνη γνωμοδότηση του Τοπικού Συμβουλίου Μνημείων Νήσων, όπως διατυπώθηκε στην αρ. 11/8.1.91 συνεδρία του, αποφασίζουμε:

Χαρακτηρίζουμε, ως αρχαιολογικό χώρο, τη νησίδα Ψαθονήσι (έκτασης 58 στρέμματα) που βρίσκεται στην ανατολική ακτή της Ίου, απέναντι από την Ηρακλειά και την Κέρο για λόγους προστασίας των λειψάνων του Πρωτοκυκλαδικού οικισμού που διασώζει.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 8 Φεβρουαρίου 1991

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΤΖΑΝΝΗΣ ΤΖΑΝΝΕΤΑΚΗΣ

